

SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

*„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér, / Csak titkon érző lelke ohajtva sejt: /
Léted világít, mint az égő / Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”*

Berzsenyi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hitnek csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot, és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit. Ebben való osztozásra hívjuk a kedves olvasókat és a szerzőket is.

LEGYÜNK MI IS „OLTÁRÉPÍTŐK”!

Ekkor így szólt Isten Nóéhez: Jöjj ki a bárkából feleségeddel, fiaiddal és fiaid feleségeivel együtt! Mindenféle élőlényt, amely csak veled van: madarat, állatot és minden földi csúszómászót hozz ki magaddal, hadd nyüzsgjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön! Kijött tehát Nőé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel együtt. Minden élőlény, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami mozog a földön, csoportonként kijött a bárkából. Azután oltárt épített Nőé az Úrnak, és vett minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatokat mutatott be az oltáron. Amikor az Úr megérezte a kedves illatot, ezt mondta magában az Úr: Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem. Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka. *1Móz 8,15–22.*

Augusztus 20-a kettős ünnep. Kettős ok az örömről és a hálaadásra. Hálaság lehetünk Istennek nemzetünkért, hogy van hazánk, országunk, nyelvünk és kultúránk több mint ezer éve. És hálaság lehetünk azért is, mert nem csak helyünk van a világban, hanem az élet lehetősége is adott. Van kenyér, víz, adottak az életkörülményeink és a lehetőségeink.

Az aratás ünnepe hálaadásra indít minket, és az örömben talán elfeledkezünk a nyilvánvaló nehézségekről, az aktuális problémákról. Elfelejtkezünk nemzetünk hányatatott történelméről, társadalmi gondjainkról, mindennapi bűneinkről. Elfeledkezünk az életünket megnehezítő időjárásról is, amely hol árvíz, hol elviselhetetlen kánikula formájában tesz próbára bennünket.

A fenti bibliai részlet az ár levonulása, a föld kiszáradása utáni órát örökíti meg. Senki sem maradt életben a megfeneklett bárkán lévőkhöz kívül. A bűnös városok, az istentelen emberek, a házak, állatok, fák és bokrok mind elpusztultak. Itt-ott még vannak romok, tetemek, amik még nyomokban emlékeztetnek a hajdani életre. Látni ezt Nőé mégis tovább rakta a követeket, készítette az oltárt, az áldozatot és a szívét is a hálaadásra. De miért tette? Miért nem ült le inkább bosszúsan és reménytelenül egy bokor tövébe? Nem csak azért, mert az áradás után bokrok sem voltak még, hanem azért, mert tudta, hogy csak ezt teheti.

Nem a saját esze és tervei sarkallták az ünneplésre és a továbbélésre. Nem is az ünneplés, az evés és az ital mámorra adott neki vigasztalást és erőt. Amire támaszkodhatott ebben a nehéz helyzetben, az egyedül a hite volt. Hitt abban az Istenben, aki úgy szerette őt, hogy a bűnösök tömegéből, mint a tenger hullámai közül kimentette családjával együtt. Hitt Istenben, akinek sokkal nagyobb és sokkal jobb tervei voltak, mint amit a maga eszével el tudott képzelni. Hitt abban az Istenben, aki az elpusztított és halott világnak feltámadást tud és akar adni. Feltámadást, és vele együtt új életet.

Ez a hit az, ami ha eljön az ünneplés ideje, nem dugja homokba a fejét, és nem menekül el a problémák elől. Ez a hit látja a bajokat és a veszteségeket, de mégis hálával fordul Isten felé, mert látja az összes csapás és veszteség fölött is az Istent. Nem ezek között, hanem ezek fölött! Mert az Úr felette áll a válságnak, a munkanélküliségnek, a betegségnek, a gyászoknak és az árvizeknek. Felette áll, és ha egyedül hozzá ragaszkodunk, akkor meg fog minket tartani. Isten közelében mindig ott lesz alattunk a bárka, vagy épp csak egy kis tutaj, ami megtart, megment, és új életre vezet.

Isten azonban amellett, hogy kegyelmes, bizony igazságos is, aki alkalmasint ítéletet gyakorol az istentelen világ felett. Ennek oka elsősorban nem az Ő haragja, hanem az emberek bűne. Nőé idején sem csupán pillanatnyi rosszkedv okozta az özönvizet, hanem hogy az emberek istenfiakká magasztalták fel magukat, míg az Élő Istent nem ismerték és megvetették. Ennek eredményeként az ítélet megérkezett, de Isten az összecsapó hullámok között is könyörülő maradt, és átmenekítette, megtartotta az életet.

És ma is ez a célja: amíg csak lehet, megtartani az életet, és az ítélet mellett könyörületet is gyakorolni. Éppen ezért mondja, hogy nem pusztítja ki többé az élőket, hanem megadja a lehetőséget az életre.

Ezért a szeretetért és ezért a könyörületért lehetünk most is hálaságok. Mert van Isten, aki szeret, és aki meg akar tartani minket, akárhogyan is lesz. Legyünk, hát mi is „oltárépítők”, akik nem kövekkel, hanem dicsérrel, szívbeli örömmel, életünkkel és szavainkkal hirdetjük ezt a nagy szeretetet, amikor másoknak is biztonyságot teszünk Krisztus életadó váltságáról.

Kívánom, hogy legyen az új kenyér öröme és az álamalapítás ünnepe Istentől megáldott, boldog alkalom erre mindannyiunk számára!

*Összeállította: Dr. Szilvay Balázs
(egy augusztus 20-ai, süri prédikáció alapján)*

SZABÓ LŐRINC: KENYÉR

Beléd haraptam, áldott kenyér,
és elborzadtam – Habfehér
tested kísértete oszlani
kezdett, zöldülni s foszlani,

s köröttem az eltűnt szobák
falain, az utcán, a városon át
őt láttam mindenütt, csak őt,
a milliárdlelkű mezőt,

ahogy szétcsapott, ringva, – már
tenger volt, végtelen határ,
zöld végtelen, aztán rőt-arany.
Hány kalász élt ott, boldogan,

hány külön-külön kis akarat,
s minden kalászban mennyi mag,
és minden magban mennyi mult
s mennyi jövődő párosult!

– Aztán egyszerre magamat
láttam, e roppant áradat
gyilkosát, isten gyilkosát,
aki kaszával belevág

az örök csodába, töri, üti
a szent anyagot, megsüti
s eszi istent, aki test, aki vér –
S letettelek, darab kenyér,

s fölvettelek, elnéztelek,
magamban éreztem az életedet, –
aztán lassan úgy ettelek tovább,
mint a hívő az úrvacsorát.

ISTVÁN KIRÁLY

Ravasz László református püspök, közíró 1938-ban a Parlament Felső Házában mondta el azt a beszédet, amelynek egy részletét közöljük. A beszéd oka pedig az volt, hogy az Országgyűlés akkor tette állami ünneppé, így az egész nemzet ünnepévé augusztus 20-át, Szent István napját, amely azt megelőzően csupán a katolikus egyház belső ünnepe volt. E törvény után – melynek megalkotásában nem kis szerepe volt Ravasz Lászlónak – viszont az egész nemzet ünnepe lett. Bárcsak ma is az egész nemzet ünnepelne és venné szívére az alábbi Ravasz-i bölcs gondolatokat. (Dr. B. Z.)

„... nagy szükség volt arra, hogy Szent István megünneplése magának a nemzetnek legyen egy olyan egyetemes ténye, amelyben a magyarságánál, a nemzethez való hozzátartozásánál fogva minden magyar ember belső indításból szabadon és boldogan részt vegyen, és ezáltal ez az óriási szellemi tőke, az az évezredes erkölcsi és nemzeti ihletés, amely István király alakjában testesül meg, az egész nemzet testét mindenestül átjárja.

Éppen ez a csodálatos vonása ugyanis Szent István-nak, hogy minden magyar államférfiú közül korának is, de az örök, a mindenkori magyar történelemnek is ő volt a legnagyobb hatású férfia, ő a legnagyobb magyar nemzetmintázó.

Három lényeges, halálos ellentmondást oldott fel – ez volt korának igénye vele szemben –, és úgy oldotta fel, hogy mind a három vonatkozásban idők és történelem felett a halálos ellentétet életparancssá és egyetlen életlehetőséggé változtatta át. Az első ellentmondás volt, amelyet megoldott, a *keresztyénység és a magyarság* ellentéte. Akkor úgy gondolták, hogy ez a kettő kirekeszti egymást, aki az egyik, az nem lehet a másik, és az egyiknek el kell pusztítania a másikat. István király ezt az ellentmondást apostoli tényében, mint a magyar keresztyénység legelső és legnagyobb misszionáriusa, minden időkre feloldotta.

A másik ellentét volt az, amely akkor a törzsszerkezetben élő, szabadon portyázó magyarság életében a rend és a szabadság fogalma közt fennállt. Európai élete más rendet kívánt tőle, magával hozott lelke, belső lendülete és dinamikája a szabadság szenvedélyes népévé tette, és mikor az egyiket szolgálta volna, a másik pusztította volna el.

István király államszerkezetében a rend és a szabadság feloldódik a nemzeti önállóságban, a nemzeti autonómiában, mindabban, amit ezer esztendő óta magyar nemzeti önkormányzatnak, önrendelkezésnek nevezünk.

A harmadik ellentét az volt, hogy a magyarság nemzeti egyénisége szemben állt európaiságával. Vagy európai akar lenni, és akkor nem lesz magyar, vagy magyar akar lenni, és akkor nem lesz európai, magára idézi Európát és összeomlik egy ránehezedő idegen kultúra nyomása alatt. Szent István éppen olyan magyar volt, amilyen európai, és a magyar nemzetet tette európaivá, és Európának ezt a darab földjét tette a magyar lélek és a magyar gondolat örökös talajává.

Szent Istvánnak időfeletti jelentőségét épp az bizonyítja, hogy nem csak korára, emberöltőjére, századára nézve oldotta meg ezt a kérdést, hanem megoldotta a mindenkori magyarság számára is, mert éppen ezek közt az ellentétek közt létesített egy új szintézist, amely nélkül élnünk nekünk itt nem lehet, és amely ránk

nézve életparancs, életlehetőség, magyar küldetés, mi-voltunk belső formája, alkata, az örök magyar sors-gondolat.

Azt jelenti ez az elszakíthatatlan egység, hogy nem lehet ezen a földön olyan keresztyénség, amely nem magyar, és nem lehet ezen a földön olyan magyarság, amely nem keresztyén. Azt jelenti ez a gondolat, hogy nem lehet ezen a földön olyan rendet tartani, amely nem a szabadság ihletéséből és érdekéből támad, és

nem lehet olyan szabadságot ápolni, amely ne rendbe, történelmi, jogi és erkölcsi rendbe csontosodjék meg; nem lehet olyan magyar nemzeti gondolatot elképzelni, amely kiszakadjon az európaiság és ezzel együtt az emberiség, a humanitás nagy élő közösségéből, és nem lehet ezen a földön Európát játszani a nélkül, hogy az ne a magyar léleknek, a magyar nemzeti jellemnek, a magyar nemzeti minőségnek minél teljesebb kialakulásával történjék.”

EGYHÁZI, EGYESÜLETI, ALAPÍTVÁNYI HÍREK, ESEMÉNYEK, FELHÍVÁSOK ÉS ELÉRHETŐSÉGEK

Augusztus 20-án délelőtt 10 órai kezdettel ünnepi hálaadó istentiszteletet tartunk az Úrvacsora szentségének megünneplésével a Református Templomban.

Szeptember 1-jén, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel tanévkezdő ünnepi istentisztelet lesz a Református Templomban.

„Beszélni kell, mert a hallgatásnak egész fészekalja rút, fekete kisgyereke születik: a félreértés, a sértődés, a megbánott önérzet, a kétely.” (Szabó Magda)

Gyertek, osszuk meg egymással gondolatainkat a világról, értékeinkről, Istenről!

- Hol? A Soli Deo Gloria Közösségi Házban: Dunavarsány, Habitat u. 10-12.
- Mikor? Minden hónap első péntekén 18 órakor. Első alkalom 2013. szeptember 6.

Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

- Kivel? Veled és bárki mással, aki e meghívást elfogadja és elmúlt 14 éves.
 - Éves témánk? A kapcsolatok.
- Várunk téged is szeretettel!

Kun Laci és Csobolyó Eszti

Szeptember 30-án, pénteken délután 6 órai kezdettel Teremtésvédelmi/Fenntarthatósági ünnepséget tartunk a Soli Deo Gloria Közösségi Házban.

Október 3-án, Assisi Szent Ferenc halálának napján és az Állatok Világnapja előestéjén 17 órai kezdettel rendezünk megemlékezést.

Minden kedden délután 5.30 órai kezdettel bibliai közösségi beszélgetésre várjuk a Biblia értékei és igazsága iránt érdeklődőket a Soli Deo Gloria Közösségi Ház Klára termébe.

Honlap/facebook címek

- Soli Deo Gloria:
<http://sdgdunavarsany.hu/magyar/index.html>
- Református Egyházközség:
<http://refdunavarsany.hu/>
- Református Missziói Alapítvány:
<http://www.refmisszalap.hu/>
- Kossuth Lajos Cserkészalapítvány:
<http://kossuthcsalap.hu/>
- Evangéliumi ICHTHYS Cserkészalapítvány:
<http://ichtyscserkesz.hu/>
- Facebook:
https://www.facebook.com/dunavarsanyi.reformatusok?hc_location=stream

URNASÍRHELY

elérhetősége iránt érdeklődőket tájékoztatjuk, hogy a Soli Deo Gloria Közösségi Ház „Erős Vár” elnevezésű kápolnájában urnasírhelyek különböző méretekben megtekinthetők és megvásárolhatók.

Részletes tájékoztatásra személyesen a Református Lelkész Hivatalban, telefonon pedig a 06/20 914-3893 vagy a 06/30 637-8170 számon van lehetőség.

SDG Közösség Vezetősége

PÁRBESZÉD A M

A Magyarországi Református Egyház Zsinata 2011. szeptember 28-án úgy döntött, hogy az egyházat érő kihívásokra válaszul Bizottságot hoz létre azzal a céllal, hogy az fogalmazzon meg egy megvalósítható jövőképet a Magyarországi Református Egyház számára.

A Bizottság párbeszédre hívta a gyülekezeteket, és nem csak párbeszédre, de Isten előtti megállásra, számadásra is arról, hogy kik vagyunk, mi a küldetésünk, mire kell önmagunkat odaszánnunk.

A párbeszéd nem egy előre elkészített anyag véleményezését jelentette, hanem a Bizottság által kiadott „Érintés” című füzetben felvázolt közös út bejárását.

A dunavarsányi református gyülekezet alakított egy csoportot, amely három egymást követő találkozást szentelt a küldetésünk megfogalmazásának.

Az előkészületek során a városunkban élő, de gyülekezetünkhöz nem kötődő emberekkel beszélgettünk arról, hogy mi foglalkoztatja őket, mik a gondjaik, álmaik, félelmeik és vágyaik. Azt is megkérdeztük, hogy minket, mint gyülekezetet hogyan látnak, milyen történeteket mesélnek rólunk, hol számítanak ránk a település életében, mit tudnak rólunk.

Az első találkozáskor ezeknek a városbeli beszélgetéseknek a tapasztalatait osztottuk meg egymással. A beszámolók szerint a megkérdezettek kivétel nélkül szeretnek városunkban élni, és itt tervezik további életüket is. Kedvezőnek, barátságosnak ítélik közvetlen környezetüket, az emberi kapcsolatokat. Ugyanakkor említést tettek arról is, hogy az egyes településrészek s az ott élők elkülönülnek egymástól, és némi megosztottság is tapasztalható az „öslakosok” valamint az elmúlt években városunkba költözők között.

A megkérdezettek többsége leginkább az anyagi gondoktól, munkanélküliségtől, gazdasági nehézségektől tart, s ezekből a félelmekből fakad a gyermekeik jövőjéért való aggodásuk is. Többen említették a betegségektől való félelmet, illetve a beteg családtagok ápolásából, ellátásából fakadó nehézségeket is. Sajnos nem ritkák a családi konfliktusok, és az emiatti feszültségek sem.

Református gyülekezetünkről mindenki hallott már, néhányan kapcsolatba is kerültek vele családi események vagy a gyermekek hittan oktatása során. Akiknek véleménye volt egyházunkról, azok pozitívan nyilatkoztak a helyi gyülekezet vezetőiről, tagjairól. Nem találkoztunk olyannal, aki teljes mértékben elutasítaná a gyülekezetet, illetve a református egyházat, annak intézményeit és tevékenységét, ugyanakkor gyakori a közömbösség, az érdektelenség. Többen arra hivatkoznak, hogy nincs idejük, lehetőségük a hitéletre, lekötik őket a napi gondok, problémák. Igény mutatkozik az egyházi eseményekről, kulturális rendezvényekről való tájékoztatásra, és többen úgy nyilatkoztak, hogy például zenei programokon részt vennének, ha tudomásuk lenne róla.

„Felmérésünk” természetesen nem minősül reprezentatívnak, ugyanakkor jól mutatja, hogy az emberekben sokféle feszültség és félelem munkál. A nehéz helyzetben lévők közül sokan talán azt is érzik és tudják, hogy bajaikra, problémáikra az emberi megoldások, gyógymódok már nem elégségesek. Többen érzik azt is, hogy a segítséget és a kegyelmet csak Istentől kaphatják meg, ennek ellenére különböző látszat kifogásokkal magyarázzák meg önmaguk számára, hogy miért is utasítják el a feléjük nyúló Isteni kezet.

Második találkozásunk célja az volt, hogy az előbbieket fényében a csoport megfogalmazza a gyülekezet küldetését és az abból adódó gyakorlati feladatokat.

A célok megfogalmazásakor az vezetett bennünket, hogy mire van szükség a gyülekezet küldetésének betöltéséhez, és mi az, amit a gyülekezet véghez is tud vinni.

MEGÚJULÁSÉRT

Három küldetést foglalmaztunk meg:

1. Missziós jellegű gyerekprogramok és táborok, rendezvények szervezése.

Ezen munkánk kiindulópontja lehet az idej hittan tábor, amelyen hittanos és hittanra nem járó cserkész és nem cserkész gyermekek közösen vettek részt. Az egyhetes együttlét a szórakozás és a munka mellett lehetőséget adott a gyermekek keresztyén nevelésére, formálására is.

2. Imádkozás a betegek gyógyulásáért, a gyógyító Isten kegyelméért.

Nincs olyan család, ahol ne kellett volna a betegség pusztításával találkozni. Gyülekezetünk imádkozással is segíteni akarja a betegeket és hozzátartozóikat, hogy hitük vigaszt és gyógyulást hozzon számukra, s megtapasztalják Isten gyógyító kegyelmét. Imádkozunk a betegeket gyógyító orvosokért, és a betegeket ápolókért, gondozókért is.

3. A modern infokommunikációs eszközök (közösségi oldalak, honlapok, elektronikus levelezés) lehetőségeinek felhasználása a hitélet erősítésében.

A nyomtatott sajtó mellett honlapjainkon, közösségi oldalunkon – és ha lehetséges – levelező listákon is segítjük a gyülekezetünk hitéletéről és programjairól való tájékozódást.

Míg az első találkozásunk szűkebb világunk, városunk gondolkodásának megismeréséről szólt, a második találkozás során feladatokat foglalmaztunk meg, a harmadik együttlétünket pedig az evangélium jegyében töltöttük. Azt a kérdést tettük fel magunknak, hogy milyen bibliai igehelyek azok, amelyek sokat jelentenek feladatainkkal kapcsolatban, amelyeken keresztül Isten beszélget velünk a munkánkról.

A harmadik találkozás célja az volt, hogy az előző alkalommal a gyülekezet lehetséges küldetéseként megfogalmazott gondolatokat az Ige fényében értékeljük és lássuk. Feladatainkhoz kap-

csolódó bibliai történeteket, gondolatokat kerestünk, és közös gondolkodásunkat az Ige ereje vezette.

A csoportunk az alábbi Igéket helyezte szívére az előbbi feladatok sorrendjében:

„Engedjétek és ne akadályozzátok, hogy hozzám jöjjenek a kisgyermekek, mert ilyeneké a mennyek országa.” (Mt 19,14.)

„Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet! Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer. Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgetésének.” (Jak 5, 13-17.)

„Aki lámpást gyújt, nem takarja le edénnyel, ágy alá sem rejti, hanem a lámpatartóra teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot.” (Lk 8,16)

Csoportunk munkájának eredményét, küldetésünk megfogalmazását megküldtük a Bizottságnak, remélve és kívánva, hogy hozzájárulunk ezzel az egyházi jövőkép alakításához. Emellett gyülekezetünk saját jövőképeinek megfogalmazása kiindulópontja lesz a következő évi missziói munkatervnek. Isten áldását kérjük, hogy terveink ne csak emberi tervek maradjanak, és megvalósításukkal egyházunk, gyülekezetünk és városunk javát szolgálhassuk.

Dr. Csizmadia Zoltán

Dunavarsány-Délegyházi Református Egyház honlapja:

<http://www.refdunavarsany.hu>

Isten Szolgálatában Református Missziói Alapítvány honlapja:

<http://www.refmisszalap.hu>

Dunavarsányi Reformátusok Facebook oldala:

www.facebook.com/dunavarsanyi.reformatusok

A VAKTYÚK IS TALÁL SZEMET,

tartja a közmondás, amelynek igazságát már csak az őseink tapasztalati bölcsessége iránti tiszteletből sem kérdőjelezzük meg. Viszont érdemes elgondolkodni azon, hogy vajon miért is igaz ez. Miért lehet eredményes a vaktyúk a maga keresgélésében és egész létében?

- Azért, mert nem feledkezik bele a maga fogyatékosságába, hátrányos helyzetébe. Azzal együtt él, szinte minden percben elszenvedi az abból fakadó hátrányokat, de nem adja föl. Bizonyára szívesen veszi, ha társai vagy a gazdája bizonyos segítő tekintettel vannak rá, de ami tőle telik, mindent megtesz élete fenntartása és rendeltetése betöltése érdekében.

- Sőt azért, mert hálásan veszi tudomásul, hogy miközben az egyik érzékelésben hátrányt szenved, addig és talán éppen ezért a másokban fejlettebb az átlagosnál. Jobb a szaglása, kifinomultabb csőrének tapintása, nyelvének ízelelése, és érzékenyebb a hallása pl. mozgó bogarak, giliszták zajának érzékelésére. Ez a tudata helyes és éltető öntudatra gerjeszti.

- És azért is, mert ösztönösen és kényszeredetten is rájött arra, hogy nem biztos, hogy a legkedveltebb gabonaszemekkel lehet a legegészségesebben élni. Ő már tudja, hogy nem az a legjobb a szervezetének, amit a legjobban szeret, vagy amit a mellette lévő többség a legjobbnak kikiált. A vaksága az egyoldalú, válogatós és így egészségtelen és olykor modortalan táplálkozástól, életmódtól megóvjá, s – bár azon az áron, hogy több kavics jut a zúzájába, mint szeretné – változatosabban, egészségesebben és szimpatikusabban él, mint „éleslátó” társai.

- No, meg azért is, mert nehéz helyzete megtanította arra, hogy csak az szolgálja igazán a tyúk – és minden más élőlény – javát, amiért keményen meg kell dolgozni. Ami az ölbe hullik, az ki is pottyan onnan, és az „ebül szerzett, ebül vesz el”- hogy egy másik állatos közmondást idézzek. A vaktyúk társainál sokkal keményebben dolgozik megélhetéséért. Annyival jobban is értékeli mindent, amihez hozzájut. S ha még szemet is talál, akkor nem, hogy nem elégedetlenkedik, hanem még hálás öröme is jut. Arra, amire jó szemmel szemezgető társai jó dolgukban sose jutnak.

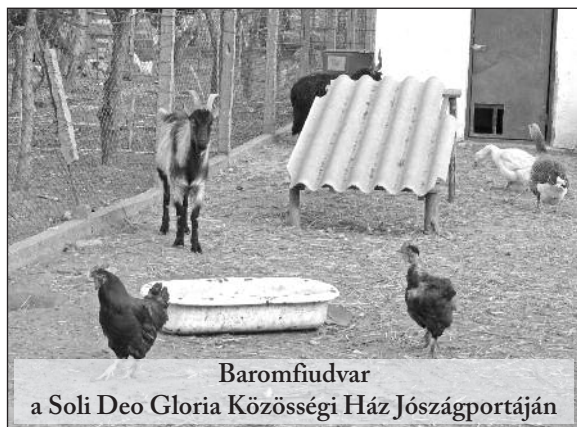
- És most értünk a lényeghez. A vaktyúk – a fentebb mondottak szerint és ellenére is – csak egy dologban lehet igazán biztos, nevezetesen abban, hogy helyzete kilátástalan, amin ő nem tud változtatni. „... titkon érző lelkével óhajtvá sejt”-i (Berzsenyi D.) -, hogy nem kell e kárhozatos kilátástalanságában maradnia, mert az élet Ura nem csak gabonaszemekkel táplálja, hanem életének örök és másra át nem ruházható értelmet is ad.

Ennek a kegyelembefogadott életnek reményteljes jó-érzésével fáradhatatlanul kapirgál. Ezalatt szemmel látó társai kielégíthetetlen dűskálással és örömtelenül váltogatnak a szemek között addig, amíg a húsuokra éhes gazda hideg vasa örökre megpecsételi kárhozatos sorukat.

Bárcsak minél többen eljutnánk a vaktyúknak a természetyszerűen kegyetlen kilátástalanságát és természetfelettien kegyelmes üdvösségét egyszerre elismerő, és ahhoz következetesen igazodó éleslátására!!! (Dr. B. Z.)

A magyar kitenyésztesű baromfik

A baromfik háziasított madarak, úgymint: tyúk, pulyka, kacsza, liba, gyöngyös. Egykor elképzelhetetlen volt egy falusi porta baromfi nélkül. Húsával és tojásával folyamatosan ellátta a családot.

A magyarok baromfitenyésztesssel a török hódoltság óta foglalkoznak, mivel a természetes és vadászható fácán, fogoly, vadkacsza, vadliba és tűzok igen megfoghatkozt.

A kisázsiai eredetű és a törökök által betelepített fajtanak tekinthető az erdélyi kopasznakú tyúk. Ez a fajta aránylag nagy testű, hús- és tojástermelésre alkalmas, igénytelen, a külterjes tartási módot szorgalmas élelemkereső készséggel, edzett szervezettel igen jól bírja. Három színváltozatban fordul elő: vörös, fehér és fakó.

A későbbiekben a kopasznakú tyúkot átkelesztették nyugatról származó belterjes tenyésztésű fajtákkal, és így alakultak ki a ma is tenyésztett magyar tyúkfajták.

A fehérket elsősorban fehér lechorn fajtával, a vöröket rotizlandival, a fakókat fogolynakú lechornnal kelesztették át. Így alakult ki a sárga magyar tyúk. A kendermagos tyúk a plimut fajta átkelesztésével jött létre.

ÚJJÁSZÜLETTEM TESTILEG, MEGERŐSÖDTEM LELKILEG

Kiss Mária vagyok. 6 éves korom óta élek Dunavarsányban, és azóta járok a Dunavarsányi Református Templomba is. Voltak próbatételek az életemben, de a jó Isten mindig megsegített.

A legnagyobb próbatételt tíz évvel ezelőtt, 2003-ban kaptam, amikor kiderült, hogy mindkét vesém alig működik. Kontrollok mellett 5 évig húztam dialízis nélkül, de 2008-ban sajnos annyira romlottak az értékek, hogy el kellett kezdeni a vese-dialízist. A hasi dialízist választottam, amit otthon is tudtam végezni. Ötödik éve dializáltam, amikor nagyon romlottak az értékeim, és be kellett volna járnom a kórházba Haemo dialízisre is. Ezt nagyon nem szerettem volna...

De a jó Isten most is velem volt megsegítő szeretetével. Ugyanis idén május 21-én este jött a telefon, hogy vesét kapok, mert én vagyok az első a várólistán. Nagyon féltem, de egyben örültem is a hírnék. Szerencsére minden érték jó volt nálam és a vesénél egyaránt, így megműtöttek. Az operáció előtt nagyon féltem, de imádkoztam és tudtam, hogy a jó Isten kezében vagyok én is és az orvosaim is. Nagyon jól sikerült a műtét. A harmadik napon már teljesen jók voltak az értékeim, és én is jól éreztem magam.

A másik vesét egy fiatalabb lány kapta, akivel egy szobában voltunk. Én nyolc nap után hazamehettem, de a „vesetársamnak” komplikációi adódtak, és még négy hetet kellett bent töltenie. A kontrollokon találkozunk, most már kicsit jobban van, de még mindig gyenge. A későbbiekben is szeretném vele tartani a kapcsolatot, hiszen nem csak sorsunk volt közös valamelyest, hanem életünk megújulása is ugyanabból a forrásból ered. Elsődlegesen az Isten kegyelméből, másodlagosan pedig ugyan annak a fiatalembernek az áldozatából.

Merthogy megtudtam, egy magyar fiatal fiú veséjét kaptam, kaptuk. Először nagyon rossz érzésem volt amiatt, hogy neki meg kellett halnia azért, hogy én élhessek. Aztán arra gondoltam, hogy Krisztus húsvéti példájából, krisztusi hittel nem csak a földi életben reménykedünk, hanem az örökkévalóságban is. Most úgy gondolom, hogy a jó Isten azt rendelte, hogy mi még itt is éljünk egy darabig, ő pedig – életünket mentve – előremenjen abba a világba, ahol nincs betegség, nincs fájdalom és nincs halál sem, csak isteni béke. Így gondolok hálával Istenre és reményteljes köszönettel az elköltözött fiúra, aki egy kicsit és titokzatosan itt a földön bennünket veséjével eltetve él tovább.

Az életem megváltozott. Teljesen jól érzem magam, mintha kicseréltek volna. Ezúton is hálát adok a fiúnak és családjának, akik felajánlották a vesét, a családomnak, amelynek tagjai mindnyájan mellettem voltak és mindenben segítettek, a gyerekeimnek és a barátaimnak. Szeretnék még köszönetet mondani a gyülekezet tagjainak, akik végig imádságban hordozták gyógyulásom reménységét.

Újjászülettem testileg, megerősödtem lelkileg, és ezt kívánom „vesetársamnak” is, sőt minden embertársamnak, hogy a hitben hordozott próbatételek javunkra váljanak.

Kiss Mária

„...DE A KATI NÉNI SZERET MINKET...”

Kisiskolások beszélgettek a tanáraikról. Mostanában történt ez, amikor az alsó tagozatban sem csak egy tanító nénivel találkozunk a gyerekek. Lehet külön testneveléstanárunk, énektanárunk, nyelvtanárunk, erkölcsstan vagy hit- és erkölcsstan tanárunk az osztályfőnök-tanítójuk mellett. A gyerekek akarva akaratlanul összehasonlítják a tanáraikról szerzett személyes élményeiket. A beszélgetés részleteit nem tudni, de ez a mondatfoslány kihallatszott a gyerekszivajból: „...de a Kati néni szeret minket...”.

alkalmával vehette át a megérdemelt *Dunavarsányi Közszolgálatáért díjat*.

A gyermeki minősítés azért fordítható, fordítandó városvezetői elismerésbe, vagy fejezhető ki városvezetői elismeréssel, mert mindenfajta munkaköri leírást, sőt hivatásbeli elvárást meghalad az a szeretet, amelyet a gyermekek nem csak egyszerűen elfogadnak, hanem számon tartanak, és bátran kijelentenek. Ez a gyermekek iránti minősített szeretet jellemzi Csobolyó Miklósné négy évtizedes tanítói (köz)szolgálatát. Ezért kapta a szülők és gyermekek százaitól a tisztelet, bizalom és szeretet kitüntetését az elmúlt évtizedek alatt, s a város elismerését ebben az esztendőben.

Emberbaráti, hivatásbeli szeretete azonban nem korlátozódik az iskolára. Amikor szükség és lehetőség nyílt arra, hogy egész családok tisztos otthonáért, és ezzel életminőségük javulásáért hozzon áldozatot idejének, munkájának, törődésének felajánlásával a Habitat keretében, akkor ezt is szívesen vállalta és hűségesen végezte, olykor azt a fájdalmat is vállalva, amelyet a hálátlanság, az éretlenség, a felelőtlenség, a megbízhatatlanság vagy az igazságtalanság okozott neki. Nem várt kitüntetést, elismerést sem, csak elfogadást. A most kapott kitüntetésre a fogalom tágabb értelmében, a Habitat for Humanity Dunavarsányi Szervezetének szeretetteljes és önzetlen vezetésével is rászolgált.

S innen már egyenes út vezetett az SDG Község, Községi Ház és Jóságporta szolgálatához. Saját természetét meghazudtoló határozottsággal küzdött az Országos Habitat tulajdonában lévő telekért. Egész családjának mozgósításával vett részt az építkezésekben, és mind a mai napig legjobb tudása szerint szolgálja a Község programjait és mindazokat, akik a saját rendezvényeiknek keresnek méltó helyet a Házban. Az erőt ehhez is az a (köz)szolgálatra indító szeretete adja, amely most kitüntetésre érdemesítette.

Mindezt hálás szívvel köszönetet mondunk! Azt kívánjuk, hogy a Mindenható és minden jónak Forrása adjon Csobolyó Miklósnénak továbbra is készséget és képességet arra, hogy a jövőben is sokak javát szolgálva éljen meg örömteli, boldog éveket szerettei körében.

Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a Dicsőség

Szilvay Balázs

Csobolyó Miklósnéről hangzott el ez az egyszerű, sommás, de sokatmondó, őszinte gyermeki megállapítás. És ezt a megállapítást visszhangozza az az elismerés is, amelyben a közelmúltban részesült a városvezetés részéről. Csobolyó Miklósné a Dunavarsányi Napok

NYITOTT SZÍVVEL

2013. július első hetében napközis nyitott cserkésztáborunk volt a Soli Deo Gloria Közösségi Házban, Dunavarsányban. A cserkészek igyekeztek a hét minden napján példát mutatni azoknak, akik a közösségünk iránt érdeklődnek. A Ház, a hozzá kapcsolódó Jóságporta és a cserkészek által ültetett veteményes adta meg táborunk helyszínét és a munka keretét.

A tábor a cserkészszellemében és formájában igyekeztünk megtartani. A reggeli zászlófelvonást követően Pál apostol kalandos hajóútjáról tanultunk korosztályos kiscsoportos foglalkozás keretében. Learning by doing – hangzott a mottónk. Reményeim szerint például a széna mezőről való behordásával megtanultuk, hogy mit esznek a jóságok. Vagy a

nyerges kitakarításával, a szerszámok rendbetételével felismerjük, hogy mi szükséges egy ló felnyergeléséhez.

Az értő kezek és nyitott fülek azt is tudják már, hogy mi a kacsolás, és hogyan kell egy paradicsomot karózni. De főztünk együtt slambucot, festettünk ólakat, mostunk üveget. A délutáni jóságportás-foglalkozás a lovaglás volt. Szisztematikusan haladva, a hét első napjaiban megismerkedtünk az állatokkal, a nyergeléssel, az elméleti oktatással, amelynek eredményeként a hét második felében már a mezőn lovagoltunk. Mítosz, Kharisz és Dorisz türelemmel és szeretettel állta, hogy pucoljuk őket, elől, hátul, jobbról, balra. Hogy mindenki a patájukat szeretné kaparni, hogy a tűző napon órákig futószáraztatjuk őket.

Ha nem a ló hátán puhítottuk a húst az ebédhez, akkor gólyalábon álltunk, kézműveskedtünk. Készítettünk könyvjelzőt, hogy emlékeztessen minket: a cserkésztestvérem mellett *a könyv a legjobb barát.* Csoda, hogy még áll a világ, kilyukad a cserkész nadrág, de nekünk már ez sem probléma, mert varrtunk, öltöttünk, csomóztunk a héten.

A tábor jó alkalom volt arra, hogy a cserkészszellem, a Közösségi Ház és a Jóságporta életébe betekintést nyerjenek azok is, akik a közösségünkkel még csak ismerkednek. Nyitott volt a táborunk, és nyitott volt mindannyiunk szíve is! Köszönet azoknak, akik összeszedték szívük bátorságát és csatlakoztak hozzánk! Hála azoknak, akiknek szívük már velünk dobog! Azt kívánom, hogy a sikeres hetünknek legyen folytatása, és minél több ilyen alkalmunk legyen, ahol együtt vagyunk!

Köszönet a segítőknek, a vezetőknél és a Jóságporta lakóinak, hogy túrték, hogy szeretjük őket!

*Dr. Csobolyó Eszter
csapatparancsnok*

„LOVAS NEMZET” TUDAT A JOGALKOTÁSBAN ÉS A HÉTKÖZNAPOKBAN

A lovak és a lovaglás szerepe a magyar történelemben és kultúrában nemcsak a magyarok, hanem a világ jelentős része előtt ismert. A magyarság történetének kezdete óta a ló folyamatosan visszatérő motívum a különböző művészeti alkotásokban, és magától értetődő módon eszköz és társ a magyar ember számára. Legyen szó harcról, közlekedésről, munkáról vagy éppen kedvtelésről.

A szocializmus évtizedeinek, majd pedig a technokrácia rombolásának következtében hazánkban a lótarás és tenyésztés komoly mértékben visszaszorult. A rendszerváltozást követően a nemzeti identitás vállalásában és a több mint 1000 éves történelmünk és kultúránk hangsúlyozásában egyaránt fokozatosan szerepet kaptak lovas hagyományaink, a lovaglás és lótenyésztés a politikai-közéleti megnyilvánulásokban is. Ezzel párhuzamosan elmondható a magyar lakosságról, hogy – vélhetően a régi idők szép emlékeinek köszönhetően – alapvetően érdeklődéssel és szeretettel irányulnak a lovak és a lovasok irányába. Ugyanakkor, bár mondjuk és halljuk, hogy „lovas nemzet a magyar”, vajon a mindennapi életünkben és az effektív politikai, törvény- és jogalkotási tevékenységben elmondható-e, hogy él bennünk a „lovas nemzet” tudat?!

Elgondolkodtató például, hogy egy közösségi célokat szolgáló félkész, tehát még üres állapotban lévő lovas létesítménnyel kapcsolatban, a környéken élők egyike-másika nem örömet fejezte ki amiatt, hogy a településen élő családok a jövőben boldog perceket és épülést lelhetnek a lovak és egyéb jószágok társaságában és a

lovaglásban, hanem felháborodásának adott hangot az állatok által előidézett „elviselhetetlen szaghatás” miatt. Joggal merülhet fel a kérdés, hogy egy emberben „lovas nemzet” tudattal vajon elképzelhető lenne-e a nem létező állatok szagának illúziója?!? Szintén elbizonytalanodásra ad okot, amikor alapvetően falusi hagyományokkal rendelkező településeken néhány elszóródott lócitrom nem a növények tövében tápanyagként kerül hasznosításra, hanem rosszindulatú megjegyzésekhez és a hatóságoknál való bejelentéshez szolgáltat muniációt. Persze e helyen is köszönetet kell mondani azoknak, akik az immáron benépesült portának olykor elkerülhetetlen illatát jó szomszédként tolerálják.

Az viszont szintén sajnálatos, hogy a helyi döntéshozók is gyakorta feledkeztek meg a magyar állattartás tradicionális szerepéről, és ez által olyan állattartási rendeleteket alkottak, amelyek lehetetlenné tették a ló és egyéb haszonállatok tartását. Hálára ad okot, hogy városunkban ez nem így történt. Amíg önkormányzati hatáskörben volt az állattartási rendelet megalkotása – számos támadásnak és kritikának ellenállva – képviselő-testületünk mindig figyelembe vette a település sokéves hagyományait, aminek köszönhetően városunkban az állattartás – ésszerű korlátok között – folyamatosan működhetett.

Örömteli dolog pedig, ha azt tapasztalhatjuk, hogy a hangzatos politikai kinyilatkoztatások hatályos jogszabályok formájában is megtestesülnek, s így tényleges hatást gyakorolhatnak életünkre. A jelenlegi törvényhozók egy törvénymódosító javaslat¹ megszavazásával nemrégiben fejezték ki elkötelezettségüket az iránt, hogy hazánkban a lovaglás és lovassport ismét lendületet vehessen. A törvény értelmében 2013. június 21-étől az erdőben a lóháton és ló által vontatott járművel való közlekedés lehetősége jelentős mértékben széleseedik. Ezzel megszűnt a lovasok kitiltása erdeinkből, ami nagymértékben megkönnyíti, és még élvezetesebbé teszi a lovasok életét és tevékenységét.

Reméljük, hogy az emberek nemzeti identitástudatában egyre erősödik a „lovas nemzet” tudat is. Ehhez azonban a helyi és nemzeti jogalkotók bölcs munkája és az emberek pozitív hozzáállása egyaránt szükséges.

Dr. Bóna Balázs

¹ 2013. évi XCIV. törvény az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény, valamint a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról

BIBLIAI KVÍZ

A lapunk legutóbbi számában megjelent bibliai kvíz kérdéseire több helyes megfejtés is érkezett. Gratulálunk Kovács Beatrix és Balázs Gyula nyerteseknek, akik könyvjutalom-ban részesültek.

Alább olvashatják a legújabb feladványokat. A megfejtéseket ezúttal is a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címre várjuk nevük és címük feltüntetésével. A beküldők között értékes könyvajándékot sorsolunk ki.

1. Igen értékes irat a Kr.e. 1. századból ránk maradt **Ézsaiás-tekeres**. Melyik város mely múzeumában őrzik az ún. Ézsaiás-tekeretsét?

- a) Jeruzsálem b) Betlehem c) Ur

2. Ószövetségi **próféták** nevének részeit kell kiegészíteni a következő feladatban. A négyzet egyben a hiányzó betűk számát is jelöli.

E□é□□el

□m□sz

A□di□s

□□n□s

M□□e□s

□aba□□□

3. Egy barlangban találták meg a ma ismert legrégebbi héber kéziratokat, a **Holt-tengeri tekercsek**et? Hol található ez a barlang és miben találták meg ezeket a szent iratokat?

Barlang helye: _____

Miben voltak a tekercsek? _____

4. **Septuaginta** az Ószövetség görög fordításának a neve. Ez az elnevezés arra utal, hogy a hagyomány szerint 70 (72) zsidó tudós dolgozott ezen a fordításon. Milyen csodás történet kapcsolódik tevékenységükhöz?

- a) Különböző országokból jöttek, mégis megértették egymás nyelvét
b) Egymástól függetlenül dolgoztak, mégis egyforma a fordításuk
c) Mindannyian különleges formában kaptak meghívást feladatuk elvégzésére

5. Honnan ered a **pálfordulás** kifejezésünk?

- a) Szent Pál damaszkuszi úton történő megtérésére
b) Szent Pál napján (Pál névnapon) fordul az időjárás hidegről megrege
c) Ha Pál napján katonai kudarcok érték a hadsereget, akkor visszafordultak és nem támadtak többet.

6. A felsorolt újszövetségi írások közül egy nem **Szent Pál apostol** nevéhez kötődik. Melyik?

- Rómaiakhoz írt levél	- Zsidókhoz írt levél
- Efezusiakhoz írt levél	- Filippiekhez írt levél
- Tímóteushoz írt levél	- Thesszalonikaiakhoz írt levél

A hét gondolata a térség lelkészeitől.

Minden vasárnap 12 óra után
a Lakihegy Rádióban.

FM 107 MHz

Óvodás gyermektánc!

Szeptembertől indul a Willpower Tánc és Sport Egyesület óvodás csoportja, 3-6 éves korosztály számára!

A tanfolyam célja a legapróbb gyermekek mozgáskoordinációjának, ritmusérzékének fejlesztése játékos, táncos formában, vidám hangulatú zenékre!

**Első alkalom
szeptember 10. (kedd) 16.00
dunavarsányi sportcsarnok!**

**Jelentkezni, érdeklődni lehet:
+ 36/70 451-3253, + 36/20 431-2873,
info@willpower.hu**

"Tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség."

Szent István

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat

Ingyenes, időszaki kiadvány

Kiadó: SDG Közösség

Főszerkesztő: Dr. Szilvay Balázs

Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Kun László, Veres Enikő

Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában

Példányszám: 800

Cikkek leadása: folyamatosan, a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címen